

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **Alba, a.s.**, se sídlem Levá 6/311, Praha 4 – Podolí, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 22. 8. 2008, č. j. 3421-9010-4.7.08-2154/Sn, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2009, č. j. 12 Cad 24/2008 – 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 2. 10. 2008 domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 8. 2008, č. j. 3421-9010-4.7.08-2154/Sn. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 5. 2008, č. j. 21074/010/9010/13. 5.2008/2/HK, jímž byl potvrzen výkaz nedoplatků ze dne 21. 4. 2008, č. j. 5106/08. Žalobce současně podal návrh na vydání předběžného opatření, kterým by bylo Pražské správě sociálního zabezpečení uloženo, aby do pravomocného rozhodnutí o žalobě odložila vymáhání částky vyměřené platebním výměrem ze dne 21. 4. 2008, č. j. 5106/08.

Usnesením ze dne 30. 1. 2009, č. j. 12 Cad 24/2008 – 14, Městský soud v Praze návrh žalobce na vydání předběžného opatření zamítl s tím, že žalobcem uvedené důvody nepostačují a neodůvodňují vydání předběžného opatření.

Žalobce podal proti tomuto usnesení kasační stížnost z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Namítl, že návrh na vydání předběžného opatření uplatnil s poukazem na neochotu státu uspokojit pohledávky z peněžních prostředků, které jsou žalobci pod obstrukčními záminkami státem zadržovány. Jedná se rovněž o projev diskriminace věřitele parlamentní strany ČSSD, a proto se žalobce v souladu s čl. 4 Ústavy a čl. 36 a násl. Listiny základních práv a

svobod domáhá proti této diskriminaci ochrany soudní moci. Žalobce soudu dále sdělil, že právní prostředky, jejichž aplikace přichází v úvahu teprve po ekonomické likvidaci subjektu, jsou zjevně neúčinné. Městský soud v Praze se ve svém usnesení k argumentům žalobce nevyjádřil, neuvedl, proč dospěl k závěru, že žalobce nedoložil, že kvůli platebnímu výměru žalované mu hrozí vážná újma. Usnesení je tak nepřezkoumatelné.

V poučení o opravném prostředku pak Městský soud v Praze s odkazem na ust. § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. uvedl, že kasační stížnost proti tomuto usnesení není přípustná. Žalobce tento názor, že rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je podle své povahy dočasné, nesdílí. Institut předběžného opatření je na místě naopak tam, kde hrozí následky trvalé povahy. Žalobce má za to, že je na místě aplikovat per analogiam ust. § 204 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, které pro případ nesprávného poučení o opravném prostředku soudem stanoví k podání opravného prostředku lhůtu tři měsíců. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze zrušil.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřipustný.

Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků (§ 38 odst. 1 s. ř. s.), a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

Rozhodnutí o předběžném opatření je tak rozhodnutím dočasným, neboť předběžné opatření má pouze omezené trvání: není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl – jako v případě žalobce – návrh na vydání předběžného opatření zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé; Městský soud v Praze bude pokračovat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, publ. pod č. 762/2006 Sb. NSS).

Kasační stížnost je tedy nepřipustná ve smyslu ust. § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. Nejvyšší správní soud ji proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 26. srpna 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu